

Stemmesedlerne. Jeg skulde hælde meget til den Mening, at Valgloven vil og forudsætter, at Stemmegivningen til Landstinget skal være hemmelig. Valglovens § 82, 3die Stykke, siger: „Efterat Stemmesedlerne ere nedlagte og blandede i en dertil bestemt Urne“, og der synes allerede derved at være givet en bestemt Anthydning af, at det skal være hemmelig Afstemning, thi hvorfor er det ellers paabudt, at Sedlerne skulle blandes i Urnen og derefter af Formanden optages en for en og oplæses? Det staar for mig meget klart, at naar Vælgerne afgive deres Stemmeseddel, og denne er saaledes indrettet, at hver enkelt Stemmegiver bestemt kan kontroleres, saa er det et Tryk, der lægges paa de Stemmeberettigede, og som i dette Tilfælde kan have havt et andet Resultat tilfølgende end det udkomne, idet Stemmesforskjellen jo aabenbart ikke er saa meget stor. Forandringen af nogle faa Stemmer vilde have havt et andet Resultat tilfølgende. Mit Standpunkt er altsaa dette, at hvis Landstinget godkjenner dette Valg, altsaa ogsaa godkjenner den Fremgangsmaade, som den 30te September er brugt ved Landstingsvalget paa Bornholm, saa er man inde paa et Skraaplan, hvorom man ikke veed, hvor det fører hen; man godkjenner en Fortolkning, som maaste til anden Tid kan have de farligste Følger for de Herrers selv. Jeg vil derfor tillade mig at henstille, at Valget forfastes, og at den høitærede Indenrigsminister som Løn til Valgbestyrelsens Formand afskediger ham fra hans Embede, idet jeg ikke anser ham for værdig til at beklæde en saa høit Blands, naar han kan tillade sig sliq Fortolkning af Valgloven.

Blong: Jeg vil dog i Anledning af de meget stærke Udtryk, som den ærede sidste Taler (Hauerslev) brugte om de ganske vist uregelmæssige Ting, som ere skete paa Bornholm, og i Anledning af den drakoniske Straf, han forlangte egjelberet over Valgbestyrelsens Formand, gjøre ham opmærksom paa, at Offentlighedsprincippet er i fuldeste Maal anerkjendt i vor Valglov. Jeg vil ikke blot holde mig dertil, at i Valglovens § 71 er det jo bestemt, at ved Valgmandsvalgene skal ikke alene de Valgtes, men ogsaa Vælgerens Navne optegnes paa Stemmesedlerne, saaledes at altsaa hver Vælger skal

være bekjendt, paa hvilke Valgmænd han stemmer, men ved selve Folkethingsvalgene sker jo ved den skriftlige Afstemning affurat det Selvsamme. Ikke blot den Valgtes Navn, men ogsaa Vælgerens Navn optegnes, saaledes at alle Vælgerere maa være bekjendte, hvem de have stemt paa. Jeg tør altsaa paa det Bestemteste paastaa, at Offentlighedsprincippet er anerkjendt i vor Valglov, uden at jeg derfor i mindste Maade vil forsvare, hvad der er sket paa Bornholm, thi det er ganske vist urigtigt. Naar det ærede Medlem dernæst ikke kunde tænke sig, at Blandingen af Stemmesedlerne ved Landstingsvalget foregaar i anden Hensigt end at skjule, hvorledes Valgmændene havde stemt, har han fuldstændig Uret. Blandingen foregaar, fordi det kan have meget stor Indflydelse paa Valgets Udfald, i hvilken Orden Stemmesedlerne oplæses. Det er Grunden til Blandingen.

Ordføreren (Utsjng): Det ærede Medlem for 1ste Kred, som før havde Ordet (Krieger), var aabenbart ikke saa sikker i Fortolkningen af den Lovbestemmelse, som der her er Tale om, som den ærede næstsidste Taler, der fandt den Fortolkning, han anser for den rigtige, saa klar og evident, at den Embedsmand, som havde en anden Mening, uden videre skulde afskediges. Det ærede Medlem for 1ste Kred fandt, at det var en meget uvøvelig Fortolkning af Grundlovens § 61 og altsaa som Følge deraf ogsaa af den tilsvarende Bestemmelse, her er Tale om, den Fortolkning nemlig, at den, der ikke stemmer, alligevel deltager i Afstemningen. Jeg skal ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, hvorledes Fortolkningen af disse Bestemmelser i og for sig, og naar intet Andet forelaa, retteligt vilde være at træffe; thi det er, som jeg tillod mig at bemærke, forekommet Udvalget at være tilstrækkeligt, at det, saa vidt os bekjendt, i Virkeligheden var en fast Praxis her i Thinget at fortolke den paagjældende Bestemmelse paa den af mig nævnte Maade, og under disse Omstændigheder forekom det os ikke, at det var nødvendigt for os at strække vore Undersøgelser videre. Om vi have havt Ret i at antage det, som jeg sagde, for en faststaaende Praxis, skal jeg lade staa hen og overlade til andre Med-